

der paa alle de Regnskaber, den modtager fra Ministerierne, ogsaa blev anvendt paa Rigsdagens Regnskab. Jeg kan ikke se Grunden til, at dette Regnskab hidtil er blevet behandlet saa stedmoderligt. Det er vistnok som Regnskab betragtet i en særdeles god Orden, og den Revision, som finder Sted, og som besørges af en Embedsmand under et af Ministerierne, er ganske vist fortreffelig som Talrevision betragtet, det vil sige, forsaavidt der er Spørgsmaal om at undersøge, om Indtægtsordre, Udgiftsabilag osv. ere tilfede og i fuldkommen regnskabsmæssig Orden; men den egentlige kritiske Revision skulde jo udøves af Statsrevisionen, og en saadan ses ikke at blive dette Regnskab tildeel. I samtlige Statsrevisionsberetninger er det blot bemærket, at Udgiften har været saa og saa stor, og man har da henvist til den korte sammentrængte Fremstilling, der plejer at findes i Landsstingsstribenden for hvert Aar, naar Regnskabet for det forløbne Aar er afluttet. En stor Del af de Udgifter, der vedkomme Rigsdagen, ere jo saa nøie foreffrevne ved Lov, at en Kritik derover ikke kan finde Sted, den er ganske overflødig; men der findes ogsaa Udgifter, som kunne have godt af at være Gjenstand for en saadan, og muligen vil Statsrevisionen i Fremtiden tage lidt Hensyn til dette Dnske. — Jeg skal med det Samme tillade mig at udtale min Beklagelse over, at den aarlige Beretning, som man maatte ønske, at Alle eller dog Mange læste, er saa overordentlig omfattende, at dens Omfang afkræfter Mange fra at gjøre Besjendtskab med den. Den sidste Beretning indeholder ikke mindre end 378 Sider, og den Del deraf, som vedkommer Marineministeriet, udgjør alene over 150 Sider. En af Grundene til denne store Vidtløftighed ligger efter min Mening i, at Statsrevisionen følger den samme Fremgangsmaade, som de fleste Udvalg, der ned sættes her i Salen, bruge, den nemlig, at der saare sjældent benyttes en sammentrukken refererende Fremstilling af Noget, der er passeret, og navnlig af de Forhandlinger, der have været førte, men at der derimod afstrykkes alle Skrivelser til og fra Revisionen in extenso. Det er klart, at en saadan Fremgangsmaade vidtløftiggjort Beretningen mere end nødvendigt.

Winther: Hvad dette sidste Punkt angaar, kan jeg gjerne indrømme, at der i den Henseende kunde spares nogen Plads, men der er dog mange Tilfælde, i hvilke det ikke er ubigtigt, at disse Aktstykker træde frem aldeles aktmæssig og uden nogenformelst Forandring, idet der ellers meget let kunde gjøre sig en eller anden Ensidighed gjældende i Referatet, uden at Vedkommende i mindste Maade havde villet gjøre nogen Forandring i det, der var forelagt. Dette kunde navnlig tænkes ved Spørgsmaal, hvorom der har været nogen Strid, enten i Revisoratet selv eller imellem Revisoratet og Ministerierne. I saa Tilfælde vilde jeg anse det for at være i høj Grad utilraadeligt at gaa ind paa en Fremgangsmaade som den, der er antydet af den ærede sidste Taler, men der er vistnok mange Tilfælde, hvori der kunde og burde gaas frem paa den Maade, han har antydet. — Jeg vil tillade mig at henstille til den ærede Finansminister, om det ikke skulde være muligt, at Paragraferne i Statsregnskabet kunde komme til at svare til Paragraferne i Finansloven, thi der er noget Betydeligt i, at der er en anden Paragrafinddeling i Statsregnskabet end i Finansloven; man skal paa forskellige Steder blade om for at gjøre en Sammenligning. Det er ganske vist, at Paragraferne staa aftrykte ved Siden af hinanden; men det vilde dog være langt lettere, naar man havde de samme Paragraftal. Jeg vil gjerne indrømme, at dette ikke er nogen væsentlig Sag; men det har dog været omtalt i Finansudvalget, at det var ønskeligt, at en saadan Henstilling blev gjort til Ministeren, og at han tog Hensyn dertil, hvis der ikke skulde være særlige Grunde, som talte derimod.

Sjørring: Jeg oversaa for, hvad jeg beder undskyldt, at den Betænkning, jeg holdt i min Haand, var den næstsidste, og at den sidste er ikke saalidt kortere.

Finansministeren: Den ærede Ordfører henstillede, at Thinget ved sin Tausshed vilde tilkjendegive sin Tilslutning til Alt, hvad det ærede Udvalg havde fremsført i sin Betænkning, og at Regjeringen skulde gjøre det Samme. Jeg anset det for at være et no-